

NOFs jaktpolitikk

Vedtatt av landsstyret 29. oktober 2000

1. NOF aksepterer jakt på ville fugler og pattedyr som en legitim aktivitet og matauk innenfor prinsippet om bærekraftig forvaltning og gjeldende lovverk, men ser ikke som sin rolle å på noen som helst måte anbefale eller fremme utøvelse av jakt.

2. Som grunnleggende prinsipper for jakt understreker NOF følgende:

2.1. Populasjonene det jaktes på skal med sikkerhet tåle det jakttrykket det legges opp til. Man må kontinuerlig vurdere å innføre begrensninger i jakttider, tillatt jaktuttak og områder jakten skal tillates i. "Føre var"-prinsippet skal alltid brukes der man er i tvil. Alle jaktbare arter må overvåkes, og eventuell gjenåpning av jakt på fredede arter må kun gjøres etter en meget nøye vurdering og med et godt planlagt overvåkningsprogram.

2.2. Alle fuglearter det jaktes på skal i utgangspunktet ha verdi som matvilt. Blant annet jakttider må gjenspeile dette. NOF aksepterer ikke trofejakt, rovviltkontroll eller fuglejakt for kun å utnytte fjær eller andre deler av fuglen til annet enn menneskeføde. Det er jegerens plikt å behandle felt fuglevilt på en slik måte at det kan benyttes til mat. NOF tar ikke stilling til jakt på pattedyr for pelsens skyld.

3. I tillegg til disse grunnleggende prinsippene må det unngås å åpne for jakt på arter der det er stor fare for forveksling med fredete arter, spesielt der truede arter er aktuelle.

4. NOF aksepterer ikke vårjakt og krever at prinsippet om yngletidsfredning overholdes. NOF skal også arbeide mot vinterjakt på fugl.

5. Det må stilles større krav til jegeropplæring. Dette gjelder blant annet skyteferdigheter og jaktdisiplin, og især fokusering på artskunnskap og mulig forveksling med fredete og især truede arter.

6. "Rovviltkontroll" anses som en foreldet og uakseptabel praksis av følgende årsaker:

6.1. Forskning viser at dette har svært liten, om overhodet noen, effekt.

6.2. Det fører til en fastlåsing av forholdet til visse arter og tar fokus bort fra det som kan være de reelle/viktigste årsakene til arters tilbakegang, så som især habitatforringelse.

6.3. Mange rovfugler og rovdyr har relativt små populasjoner og dessuten ymse trusler rettet mot seg. Det vil således ikke være gunstig med et jakttrykk i tillegg.

6.4. Det er ofte ikke forenlig med kravet om at felt vilt skal (kunne) brukes til menneskeføde. I tråd med dette skal enhver form for skuddpremie avvikles, da dette gir saken en feilaktig vinkling og i tillegg er sløsing med offentlige midler.

7. Tillatelser til felling av såkalt "skadevilt" skal utdeles svært restriktivt. Nåværende lovgivning må strammes inn, blant annet slik at offentlig myndigheter alltid skal kobles inn og at det settes strenge biologiske krav til dokumentasjon på skadetype og omfang før en art kan aksepteres som skadegjører. NOF finner det helt uakseptabelt at begrepet "skade" benyttes i forbindelse med predasjon på matnyttig vilt, der f.eks. kråke utpekes som "skadegjører" idet den utfører naturlig predasjon på egg av hønsefugler. NOF understreker at mennesket ikke skal ha større rett til utfoldelse enn andre levende skapninger, og aksepterer derfor i utgangspunktet ikke begrepene "skadedyr" og "nyttedyr". I langt større grad enn i dag må mennesket akseptere sin plass i naturen og de relativt ubetydelige ulempene et naturlig dyreliv medfører, og ikke forsøke å unødige tilpasse omgivelsene kun etter egne ønsker/behov eller egen profitt. Likevel aksepterer NOF at enkeltindivider i noen tilfeller gjør så stor skade på eiendom og næringsvirksomhet at avliving må vurderes. I enkelte sjeldne tilfeller kan det også være aktuelt å avlive enkeltksemplarer av ville dyr når de utgjør en trussel mot sjeldne arter, som for eksempel mink og rev på øy med hekkekoloni.

8. Det er i Norge i dag overhodet ikke grunnlag for å hevde at noen fuglearter "må" jantes på "for å holde populasjonen på et fornuftig nivå." Dette er for det første igjen et utslag av menneskesentrert tankegang, og dernest en foreldet tro på at mennesket behøves for å opprettholde "balanse" i naturen; altså at naturens prosesser ikke fungerer av seg selv. NOFs oppfatning er at økning i antall av enkelte arter enten er et resultat av naturlige

prosesser og svingninger, eller skyldes at mennesket selv har ansvaret ved å ha forrykket naturens balanse kraftig. I førstnevnte tilfelle har vi ingen rett til å gripe inn, og det er heller ikke nødvendig. Dette gjelder også arter som i utgangspunktet ikke var naturlig hjemmehørende, men som nå har etablert en livskraftig bestand. I enkelte sjeldne tilfeller kan det imidlertid være aktuelt å avlive rømte fangenskapsfugler dersom det derved er håp om å forhindre at de etablerer seg i naturen. I tilfeller der mennesker har forrykket den naturlige balansen, er det riktig å gjøre noe med det grunnleggende problemet (f.eks. åpne søppelplasser o.l.) fremfor å sette i verk tiltak direkte på de arter som blir påvirket.

9. Utsetting av vilt for jakt er i utgangspunktet ikke akseptabelt. Arter som ikke er naturlig hjemmehørende i Norge, eller en gitt del av landet, skal under ingen omstendigheter settes ut, og av hensyn til rømningsfaren fortrinnsvis heller ikke oppdrettes. NOF er også bekymret for utsetting av naturlig forekommende vilt fordi det er en overhengende fare for "genetisk forurensning". Dersom man ønsker at bestanden av en art skal bli sterkere, er i de fleste tilfeller habitatvern og redusert jakttrykk mer effektivt. Noe annet er faglig godt planlagte reintroduksjons-programmer av svært sjeldne eller utryddede arter.

10. Jakt i naturreservater skal i utgangspunktet ikke tillates, spesielt ikke der fuglefaunaen inngår i verneformålet. Begrenset jakt i større nasjonalparker og i naturreservater med andre formål enn beskyttelse av fugler i jaktperioden om høsten kan godtas dersom øvrige betingelser for akseptabel jakt er oppfylt.

11. Jakt og øvelsesskyting med blyhagl må forbys. Myndighetene må her sette inn strengere tiltak, ettersom stimulering til frivillig avvikling knapt har fungert. Det må sørges for at jakten ikke er forurensende i form av henlagte tomhylser, blyhagl eller lignende.

12. Jakt skal foregå på en human og sikker måte, og slik at det ikke er til noen sjenanse for andre brukere av naturen. Det er viltmyndighetenes, jegerorganisasjonenes og den enkelte jegers plikt å iverksette tiltak som reduserer skadeskyting.

13. Jakt- og fangstinnretning skal være selektiv i forhold til det viltet man har til hensikt å fange.